

Chotovinský školák

MĚSÍČNÍK ZÁKLADNÍ ŠKOLY V CHOTOVINÁCH ČÍSLO 3 ROČNÍK 2011/2012

Záložky spojují školy

„Cílem projektu je navázání kontaktů mezi českými a slovenskými školami a podpora čtenářství prostřednictvím výměny záložek do knih. Děti vytvoří záložky do knihy libovolnou technikou a vymění si je s partnerskou školou ve Slovenské republice. Výměnu záložek mohou školy využít k navázání spolupráce, kontaktů nebo poznání života dětí na Slovensku.“

Tak zní zadání projektu vyhlášeného Národní pedagogickou knihovnou Komenského v Praze a Slovenskou pedagogickou knihovnicou v Bratislavě, do kterého jsme se s třetíky přihlásili. Obratem nám byla přidělena partnerská škola a třída – Základná škola Maxima Gorkého ze slovenského města Trnava, které se nachází asi 40 km od hlavního města Bratislavy. Vytvořili jsme záložky a odeslali je. Koncem října dorazily záložky ze Slovenska.

Dvě vyučovací hodiny jsme věnovali povídání o Slovensku. Každý žák si připravil nějaké zajímavé informace, někteří o městu Trnava, jiní o Vysokých a Nízkých Tatrách, o Bratislavě, někoho zaujala historie, další se věnoval

současné kultuře. Také jsme si přečetli ukázkou z knihy slovenského autora.

V hodině slohu jsme napsali dopis našim novým kamarádům. Psali jsme o sobě, o naší škole, o obci. V hodině hudební výchovy jsme poslouchali slovenskou hymnu a část jsme se také naučili.

Již nyní se těšíme na další dopis od našich nových kamarádů ze Slovenska.

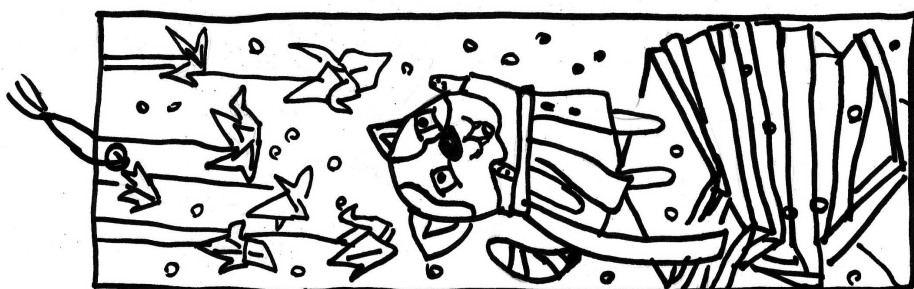
Irena Bětíková

Osobnosti k nezaplacení

I letos vyplnilo dvacet žáků naší školy zadání školního kola 41. ročníku Dějepisné olympiády. Žáci devátého a osmého ročníku si lámali hlavy nad historií peněz. Přesto lze z úvodního motta „V bohatství i chudobě aneb Osobnosti k nezaplacení“ vyčíst, že autoři nepodlehli tlaku doby

a chtějí žákům sdělit, že rozum a moudrost v apatyce nekoupíš. Víte například, jak vzniklo české sloveso platit? Když arabský kronikář Ibrahím Ibn-Jákub navštívil v roce 965 Prahu, zaznamenal, že zde lidé užívají nemincovního plátidla. Byly to tkané plátěné šátečky, které se nám i po více než tisíci letech připomínají při každém placení. Nejlépe se s nástrahami testu vypořádal Jan Dvořák, který těsně překonal hranici 60% správných odpovědí, a stal se tak úspěšným řešitelem. Se ztrátou několika málo bodů ho následovali Jan Šmejkal a Monika Mašková na druhém a třetím místě. Vítězům blahopřejeme a věříme, že i všem ostatním ukázala práce na dějepisné olympiádě, že vše souvisí se vším a vědomosti nabyté při studiu historie se dají s úspěchem využít v našem životě současném i budoucím.

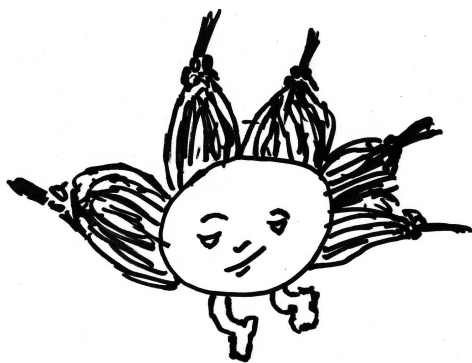
Jiří Honza

Bramboriáda v družině

Začátkem listopadu proběhlo ve školní družině sportovní klání, umělecká tvorba i kuchařský souboj. V hlavní roli byla brambora. Umělecká díla v podobě šperků z brambor doplněné o šípky a jiné přírodniny se jistě stala ozdobou maminčiných šperkovnic. Ve sportovních soubojích jsme házeli bramborou, snažili jsme se ji v co nejkratším čase dopravit na lžíci do cíle a mnoho legrace jsme si užili i při kutálení brambory nosem po vytyčené trase. Když se někdo netrefil do brambory – au, au! Naše kuchařské „prostřeno“ se skládalo ze tří chodů. Bramborák na plechu jako první chod a bramboráčky smažené jako druhý chod. Všem moc chutnalo a děti chtěly vařit a ochutnávat i druhý den. Udělali jsme tedy ještě pomazánku z brambor na jednohubky, na kterých jsme si pochutnali při akci pečený čaj. Čaj jsme upekli a pak jsme si jím osladili další odpoledne v družině. Chtěli bychom poděkovat děvčatům z 2. stupně a paní učitelce Vazdové, které pro mladší kamarády oloupaly a nastrouhaly horu brambor, s kterou bychom se pravděpodobně trápili velmi dlouho. Děkuje.

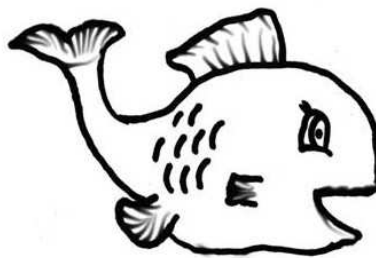
vychovatelky ŠD

Ztracený Smolíček

V pondělí 7. listopadu 2011 nás paní učitelka odvedla do chotovinského kulturního domu. Mělo se tam totiž odehrát divadlo. Nikdo však nevěděl jaké. Žáci prvního stupně se už dostavili. Odložili jsme si bundy na určené stoly a sedli si do prvních řad. Za malý okamžik se objevil tak třicetiletý pán, pozdravil nás a začal nám žertem vyprávět, že jel s kamarády na divadlo O Smolíčkovi, ale zapomněl si tašku. Prý se pro ni vrá-

Vánoční dílna

čtvrtek 8. prosince 2011

od 17,00 hodin

v Kulturním domě v Chotovínách

til, jenže mezitím mu ostatní ujeli. Pán věděl, že se s nimi může setkat až za tři čtvrtě hodiny. Chvilku s námi takhle žertoval a pak se nás zeptal, zda-li umíme pohádku O Smolíčkovi. Všichni kývli. A tak pán vybral některé děti z publika, dokonce i kostyměrku, která mu pomáhala herce ustrojit. Pán hercům text předřikával, takže hraní nebylo těžké. Na konci si zahrála i kostyměrka na maminku, která přemlouvá syna, aby s ní šel na nákup. Já si myslím, že si tímto představením pán to další vystoupení alespoň nacvičil. Všem se to líbilo, i mně, jinak bychom totiž pána nežádali, aby zas někdy přišel.

Lucie Dražilová

Spali ve škole

Čekali jsme dlouho, ale trpělivost přináší růže, a proto jsme se i my, žáci 1. B, dočkali a konečně jsme spali ve škole. S paní učitelkou jsme se sešli v půl páté odpoledne a hned jsme si přestěhovali své věci do družiny, která byla naší základnou. Přidala se k nám i paní vychovatelka Verča z družiny, takže bylo zaručeno, že nás čeká kupa zábavy.

Nejdříve jsme si zkusili vymodelovat něco pěkného ze slaneého těsta. Pracuje se s ním jako s modelínou, takže nás to bavilo. Už ho musíme jen upéct a pomalovat, ale nejdříve ho necháme pořádně uschnout. Hned potom jsme šli vyzkoušet, jestli je paní vychovatelka odolná vůči našemu zlobení stejně večer jako odpoledne, a už jsme se museli

pustit do večere, abychom nemuseli zůstat hladý. Rozdělili jsme se na oddělení špaget, kečupu, sýru, salámu a hned jsme se pustili do práce. Nabaštili jsme se, až nám málem praskla bříška.

A pak už nás čekal bobřík odvahy! Venku svítil měsíc a my se vydali po trojicích nejdříve ve světle lamp a poté už po svíčkách. Občas se nám zdálo, že slyšíme divokého kance či vlka, ale všichni jsme to zvládli. Jarda se dokonce vrátil ke škole, aby se paní vychovatelka sama na cestě nebála a aby ji doprovodil až k poslední svíčke.

Po dni plném učení a nových zážitků jsme se docela rádi naskládali do spacáků a poslechli si pohádku na dobrou noc. Během chvilky jsme usnuli a spali až do rána, kdy nás paní učitelka s paní vychovatelkou vzbudily a my jsme si šli zbaštit snídani. Bylo kakao a všemožné koláče od maminek, každý jich chtěl vyzkoušet co nejvíc. Chvilku po snídani zazvonilo a my se pustili do uklízení, aby po nás nezbyl moc velký nepořádek, a potom jsme se už zase vrhli na učení. Sice jsme byli trochu unavení, ale zato plni nových zážitků.

Nataša Trnavská

Naše první soustředko

Sešli jsme se ve škole 12. listopadu v osm hodin ráno a rozloučili se v neděli 13. listopadu v půl dvanácté. Spali jsme ve školní družině. Když jsme si udělali místo na ležení, šli jsme zpívat. S krátkými přestávkami jsme se prozpívali až k obědu. Někteří z nás si zalili instantní polévky, jiní si ohřáli uvařený oběd od maminky. S nacpanými břichy se moc zpívat nedalo, tak jsme se vydali na krátkou zdravotní procházku. Po druhé hodině odpolední pokračoval náš pěvecký trénink. Večer jsme si zašli do obchodu pro pár laskomin a na zpáteční cestě jsme ještě zaskočili do haly povzbudit naše kamarády při florbale. Před večerí jsme si zopakovali, co jsme se za celý den naučili. Všichni už se ale těšili na večer, protože přišel zasloužený odpočinek. Někteří se dívali na hudební film, některé holky si psaly se svými kamarády, další si povídali ve třídě a pár si zkoušelo hru na hudební nástroje. Prostě každý podle svého gusta. V pozdních večerních hodinách jsme si vydyndali bobříka odvahy. Šli jsme se podívat na hřbitov, lučernou nám byl rozzářený měsíc s hvězdami. Na hřbitovně byl zrovna vykopaný hrob a přiznám se, že jsem se bála. Po náročném dni, který někteří dokumentovali fotografováním, se většina z nás zachumlala do spacáků.

V neděli jsme po dobré snídani a šípkované vyběhli před školu, kde jsme zpívali a hráli si. Sluníčko krásně svítilo.

Na soustředění jsme se naučili skoro všechny texty vánočních písní a koled, které budeme zpívat v předvánočním čase. Líbilo se mi tu, jen některé holky zbytečně zlobily. Překvapilo mě, že kluci z deváté třídy byli tak ochotní a doprovázeli nás na kytaru, Honza Šmejkal na elektrickou, Lukáš Knotek na normální. A taky děkujeme maminkám a babičkám, že nám upekly tolik dobrot, díky nim bylo soustředění určitě vydařenější.

Těšíme se na další!

Kristýna Chalupská
a Monika Kromková

15. vánoční hraní a zpívání

čtvrtek 15. prosince 2011
od 17,00 hodin
v kostele sv. Petra a Pavla v
Chotovinách

Zpívání u stromečku

pátek 23. prosince 2011
od 18,00 hodin
u obecního stromečku

Harry Potter v Rudolfinu

Ve středu 23. 11. jsme jeli s naší hudební školou Oskara Nedbala Tábor na koncert filmové hudby do pražského Rudolfinu. Sraz byl u Kotnova, v 16.45 hodin jsme již všichni seděli v autobuse, p. učitelka E. Peřinová nás přepočítala a my jsme vyrazili ku Praze.

Cestou byla zácpa, ale do budovy Rudolfinu jsme vstoupili včas. Vše jsme si prohlédli, bylo to tam moc hezké. Odložili jsme si bundy a kabáty do šatny a oni nám za ně dali takové kroužky, které jsme pak při odchodu odevzdali a oni nám za ně vydali bundy zpět.

Usedli jsme na svá místa, za chvíli zazněly první tóny, orchestr se začal sladovat. Poslouchali jsme filmovou hudbu v podání Pražského filmového orchestru pod taktovkou Jiřího Korynty. Koncert byl rozdělen na dvě části. V první části zazněly skladby Johna Williamse z filmu Harry Potter. V druhé části jsme poslouchali hudbu Jamese Newtona Howarda z filmu Peter Pan. Zde nás provázela americká černošská vypravěč Andrew Lee Davison, ale já jsem mu moc nerozuměla. První část se mi líbila trochu více, byla taková živější. Druhá část byla klidnější. Nikdy bych nevěřila, jak může hudba z Harryho Pottera krásně znít. Koncert se moc vydařil a doufám, že bude zase nějaký další.

Cestou domů jsem usnula. Probudila jsem se až v Chotovinách. Protože nás jelo z Chotovin hodně, dovezl nás autobus až ke kulturnímu domu a tam si nás vyzvedli rodiče. Ráno

jsem byla ve škole hodně unavená, ale i bohatší o krásný zážitek.

Barbora Bětíková

Čteme rádi

Tentokrát jsem si vybrala knihu s názvem Deník Haiku. Je to sbírka krátkých básní o lásce, životě a dalších důležitých událostech.

Sepsal ji pan Miloň Čepelka, zakladatel žižkovského divadla Jára Cimrmana. Pokud jste stejně jako já nadšenci cimrmalogie, tak si tohoto pána i jeho styl psaní určitě oblíbíte.

Myšlenky v této knize jen proudí. Spisovatel chtěl zdůraznit, že život je plný zklamání, ale zároveň i lásky, za kterou bojujeme. I když jsme nešťastní, dokáže nás rozveselit pouhý oblázek na obloze. Stručně řečeno – život je krásný. Také se vysmíval lidské hlouposti a že jí také trpí.

Kromě krásných básní knihu zdobí nádherné obrázky od J. Hovorky. Jsou opravdu jedinečné!

A závěrem jednu citaci pro motivaci: „Jedovatý dým dá se nejsnáze odfouknout laskavým dechem.“

Monika Mašková

Vítězství nad švihadlem

Na konec listopadu vyhlásila paní vychovatelka soutěž v přeskoku přes švihadlo.

Každý z nás vzal švihadlo do ruky a začali jsme pilně trénovat. Začátky byly opravdu náročné a leckdy to vypadalo jako boj s nebezpečným hadem, kdy vítěz není předem jistý. Když něco ale moc chcete, tak to dokážete. A my chtěli! Paní vychovatelka naše lepší se výkony zapisovala a bylo se čím chlubit. Byli i tací, co z počtu 0 přeskoků měli za týden 26.

23. listopadu byl vyhlášen turnaj. Zúčastnili jsme se všichni (i paní vychovatelka) a po téměř měsíci tréninku nebyl nikdo, kdo by si se soupeřem zvaným švihadlo neporadil. Každý alespoň párkrát přeskočil! Zvítězili jsme!

1. místo K. Cápková (99 přeskoků); 2. místo T. Knotek (76); 3. místo J. Bartoňová (74). Paní vychovatelka se 45 přeskoky dosáhla pouze na 4. místo, tedy na bramborovou medaili.

Prvníci ze ŠD a Yvona Kaňová

Florbalové zlato

V úterý 8. listopadu se náš tým starších žákyň zúčastnil okresního kola Florbal Cupu 2011. Už od začátku na nás dopadala tréma, jak všechno asi dopadne. Ale myslet optimisticky, to byl náš hlavní cíl.

Ještě se rozvířit, abychom byly s holkami před prvním důležitým zápasem ve formě. A hra mohla začít. Náš tým ani jednou neprohrál. Párkrát remíza. Dobrá nálada panovala po zjištění, že budeme hrát finále. Měly jsme celkem silného soupeře, ale pořád byla šance. Bylo to těžké. Náš tým udržoval míček na polovině protihráček, ale i přesto gól v první části nepadl.

Přišel druhý poločas a s ním i velká tréma a napětí. Čas rychle utíkal. Gól pořád nepadl. Co bude? Tak dá ten gól někdo, nebo budou nájezdy? To si říkal asi každý, kdo zápas viděl. Poslední minuta, a přeci se to povedlo. Padl gól! Škoda, že jste tam nebyli, určitě byste slyšeli nadšené pištění a nadšení našeho týmu. Na druhé straně však zklamání malšických holek, které se snažily nedávat

svůj smutek najevo.

Naše radost z výhry bude trvat ještě asi dlouhou. Už teď se těšíme na kraj. Nebojte se, 9. února tam jistě chybět nebudeme.

Trénujeme, dokonce máme tréninky navíc, abychom byly plně připraveny.

Těšíme se a doufáme v to, že bychom se mohly dostat ještě dál. Florbalu zdar!

Kateřina Zelená

Znovu zlato!

Naše holky jsou nejlepší florbalistky v okrese. Na starší dívky, které vyhrály svůj okresní turnaj před týdnem, dokázaly navázat i jejich mladší spolužačky. Přivezly velmi překvapivě, ale zcela zaslouženě první místo. V celém turnaji neprohrály ani jeden zápas, dokonce nedostaly ani jednu branku, a samy jich devět vstřelily. Nejlepší hráčkou se stala Tereza Peštová, která dokázala rozvlnit soupeřovu síť celkem sedmkrát. Oběma družstvům děkujeme a přejeme hodně štěstí v krajském kole.

Miloš Veselý

Dokopná pùlmistrovských žákù

Naši chotovinští žáci slavili v pátek 18. listopadu svoji vydařenou sezónu. Vydařená se může nazývat proto, neboť obsadili první místo bez ztráty jediného bodu

a i skóre bylo vynikající, a to se nestává jen tak.

Dokopná začala v hale, kde jsme si vytvořili čtyři týmy a sehráli jsem takový malý turnájek, který s očekáváním vyhrál tým rodičů a trenérů. Pokračovali jsme přechodem na kuželnu, kde na nás čekala večeře a spousta jídla a pití. Na kuželně jsme si zahráli také turnaj, tentokrát už ale v kuželkách. Pak následovalo vyhodnocení sezóny, kterého se ujal pan Dušan Mendel, který je manažerem našeho týmu. Měli jsme také zajímavou návštěvu ze zastupitelstva obce – pana starostu a místostarostu. Zněla hlavně slova chvály, ale nesmíme usnout na vavřínech.

Po proslovu trenérů a zastupitelů se šel hrát další turnaj v kuželkách, tentokrát ve dvojicích.

Celou dokopnou jsme si dost užili, čemuž také napomohla velká návštěvnost této akce.

Teď nás čeká chvíle odpočinku, ale budeme se pořád udržovat v tempu, abychom nevypadli z kondice. V lednu se zúčastníme soustředění, které bude náročné. Nebude probíhat jako vždy v Chotovinách, ale na Mozolově. Mezitím nás čeká další zkouška – halová liga v Týně nad Vltavou a mnoho dalších turnajů. No a co říct závěrem? Musíme se snažit neztratit toto cenné vedení soutěže, které má svoji kvalitu, a popřípadě postoupit na jaře do krajského přeboru.

Denis Pěkný

CHOTOVINSKÝ ŠKOLÁK

VYDÁVÁ ZŠ CHOTOVINY
ŠÉFREDAKTOR: Jiří Honza
REDAKČNÍ RADA: Miroslava Honzová, Kateřina Zelená, Jiří Seidl
OBÁLKA: Jiří Honza
ILUSTRACE: Kateřina Zelená, Jiří Seidl a Pavel Mikoláš

Tisk: tiskárna ABC CHOTOVINY

